

gelig er betænkeligt, at reglerne om indgreb i meddeleleshemmeligheden ændres. Og vi er enige i, at der nu gives mulighed for, at man via Internettet også kan komme efter både dem, der distribuerer det, og sandelig også dem, der modtager det.

Vi har jo så ikke mindst til sidst i forslaget ikke kunnet undgå at bemærke, at Frihed 2000's beslutningsforslag nu bliver vedtaget, nemlig det om, at forældelsesfristerne i forhold til straffuldbydelse nu bliver ophævet, hvis det er sådan, at personen, der er dømt, selv undgår at få straffen fuldbyrdet. Selv om vedkommende enten gemmer sig her i landet eller stikker af til udlandet, har det ikke nogen betydning i forhold til forældelsesfristerne. De sættes ganske enkelt i stå, og det vil sige, at selv om man har opholdt sig i udlandet i 30, 40, 50 år, står ens straf stadig væk og venter, når man kommer hjem, og så bliver den fuldbyrdet til den tid.

Vi er meget glade for, at ministeren fik mulighed for at opnå enighed sammen med sine nordiske kolleger om, at det her så også er en ting, der bliver gennemført i alle de nordiske lande. Det var det forbehold, ministeren havde. Det forbehold er ikke længere til stede, og derfor er vi meget glade for, at det er med i lovforslaget her i dag.

Vi ser frem til, at det bliver vedtaget, og jeg vil gerne opfordre både udvalget og ministeren til at presse på for, at det her lovforslag bliver vedtaget i den her samling. Det bør kunne lade sig gøre. Alle ordførere har været positive, alle har sagt, at nu må vi gøre noget og vi må gøre, hvad der er muligt for at få bekæmpet misbruket af børn og unge. Derfor bør der ikke være nogen problemer. Der bør ikke være nogen, der har interesse i, at det her skal ligge hele sommeren over. Vi skal i gang igen til oktober.

Lad os nu få det vedtaget. Det kan lade sig gøre, hvis vi vil.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det er en meget stor glæde at konstatere, at der er så stor enighed om det her meget vigtige lovforslag. Og jeg vil nok sige, at jeg også personlig deler den utålmodighed, som flere ordførere har givet udtryk for med hensyn til at kunne komme til at behandle et konkret lovforslag, der vedrører de skærpelser, vi her har at gøre med, og som drejer sig om nogle af de alvorligste former for kriminalitet, de fleste af os kan tænke os, nemlig seksuelle overgreb på og misbrug af børn og unge.

Når jeg deler utålmodigheden, hænger det jo sammen med, at jeg selv allerede i mit første år som justitsminister fik nedsat det udvalg, der sidste år barslede med en betænkning på området, som altså nu danner grundlag for lovforslaget her, nemlig det såkaldte Brydesholt-udvalg.

Så når nogle har sagt bedre sent end aldrig, så hænger det jo ikke sammen med, at regeringen har været langsommelig på feltet. Tværtimod har regeringen, om jeg så må sige, været i førerfeltet, også før andre partier har fremsat konkrete beslutningsforslag her i Folketinget, nemlig ved nedsættelsen af Brydesholt-udvalget.

Nuvel, nu er det på bordet, og jeg er taknemlig for den meget brede parlamentariske tilslutning, som ser ud til at kunne samle sig om forslaget her.

Jeg skal ikke trætte Folketinget med at gå igennem de bestemmelser, som jo allerede er blevet refereret af en række ordførere, men blot sige til det, som fru Anne Baastrup var inde på med hensyn til, at det er et tøvende ja fra SF, for så vidt angår den ændrede beregning af forældelsesfristen for incestofre: Jeg forstår godt denne tøven. Forslaget her er jo kommet foranlediget af en rådgivning, der også har været fra Børnerådet, og vi har ladet os overbevise i regeringen og også i Justitsministeriet af Børnerådets debat om det her felt, netop fordi der jo ofte i forbindelse med incest mod ganske unge knytter sig en naturlig fortrængning af begivenheden og det først er, når man bliver voksen, om jeg så må sige, at man får mulighed for at kunne få styr på det overgreb, der fandt sted i en ganske ung alder.

Formålet med lovforslaget her er jo at sikre, at personer, der som børn bliver udsat for seksuelt misbrug, har mulighed for som voksne, hvor de bedre vil være i stand til at varetage egne interesser, at reagere over for dette misbrug, uden at forældelsesreglerne udelukker muligheden for en strafferetlig forfølgning. Men det fjerner naturligvis ikke det, der har gjort, at også SF har drøftet det her indgående og så også er nået frem til det samme ja som jeg selv og regeringen, nemlig at bevisbyrdereglerne er de samme.

Men til gengæld er der ikke nogen juridiske regler, der forhindrer, at man, når det kommer op i en, kan få den definitive afgørelse ved at få det bragt for domstolen, og det kan jo også her være muligheden for, at krænkeren ved at få